

Vybrané aspekty neoprávneného podnikania na finančnom trhu

Ivan Barri, Andrea Slezáková, Peter Tkáč
Národná banka Slovenska

Národná banka Slovenska v rámci výkonu svojich činností, predovšetkým v oblasti dohľadu nad finančným trhom, sa stretla s nejedným prípadom, keď spotrebiteľom na finančnom trhu ponúkali finančné služby subjekty, niekedy dokonca fyzické osoby, ktoré neboli oprávnené na ich poskytovanie. Takáto situácia narúša základné pravidlá fungovania finančných trhov, kde poskytovatelia finančných služieb môžu ponúkať svoje služby spravidla iba vtedy, ak splňajú regulačné požiadavky na ich výkon a zároveň naň získajú oprávnenie od Národnej banky Slovenska. Druhým, nemenej podstatným aspektom tohto javu je povinnosť Národnej banky Slovenska tieto skutočnosti skúmať a v rámci dohľadu ich vyhodnocovať a následne sankcionovať.

1 Pri cezhraničnom poskytovaní investičných služieb alebo činností ide o tzv. inštitút notifikácie, ktorý predstavuje v rámci EÚ harmonizovaný prístup pre vyjadrenie zásady slobodného poskytovania služieb.

2 Kým dohľadovými funkciami chápeme predovšetkým výkon dohľadu na mieste a pri ad hoc zisťovaniach aj dohľadu na diaľku, monitorovacími funkciami rozumieme zabezpečenie zberu dát a údajov o samotnom finančnom trhu, ktoré Národná banka Slovenska ďalej spracúva a vyhodnocuje vo forme rôznych analýz a správ o finančnom trhu.

3 Ide napr. o bankový sektor, sektor poisťovníctva, trhu cenných papierov, kolektívneho investovania, finančných sprostredkovateľov a poradcov a pod. Pre výpočet základných noriem regulujúcich slovenský finančný trh podľa jednotlivých sektorov pozri napr. SIDAK, M., SLEZÁKOVÁ, A. a kol.: *Regulácia a dohľad nad činnosťou subjektov finančného trhu*. Bratislava: Wolters Kluwer 2014, s. 31 a nasl.

Špecifickosť a zložitosť preukazovania skutkového a právneho stavu prípadov neoprávneného podnikania na finančnom trhu je pri každom z nich odlišná. Z povahy danej veci vyplýva aj komplexnosť postupov a úkonov, ktoré pri ich objasňovaní vykonáva Národná banka Slovenska. Vedľajším problémom podporujúcim rozmach neoprávneného podnikania na finančnom trhu je paradoxne aj narastajúci regulačný tlak na ich účastníkov, čo zase neprispieva k odstráneniu bariér pri podnikaní na finančných trhoch, k sprehľadneniu finančných služieb a produktov ani k celkovému zjednodušeniu procesu výberu správneho poskytovateľa finančných služieb. Ak k tomu pridáme nízke finančné povedomie prijímateľov finančných služieb a historicky negatívne skúsenosti na slovenskom finančnom trhu, nastáva často situácia, keď sa uprednostňujú osobné kontakty známych, „ktorí sa na finančných trhoch dobre vyznajú“, pred profesionálnymi poskytovateľmi finančných služieb, ktorí sú riadne licencovaní a špecializovaní na poskytovanie špecifických finančných služieb. Celý tento obraz dokresľuje neraz negatívna skúsenosť so službami poskytnutými finančnými poradcami a finančnými sprostredkovateľmi, ktorí, využívajúc rôzne presvedčovacie techniky, komunikujú so svojimi klientmi tak, aby maximalizovali predovšetkým svoj prospech.

Všetky tieto atribúty potom vedú k tomu, aby spotrebiteľ na finančnom trhu hľadal zdanlivo lacnejšie alternatívy, ktorých ponuka nie je viazaná na *cross-selling* iných produktov a ktoré sú ľahko dostupné prostredníctvom internetovej siete alebo na základe osobného odporúčania známeho. Tento priestor následne vyplňajú rôzne entity, právnické alebo fyzické osoby, ktoré tieto služby poskytujú buď latentne, pod rúškom poskytovania iných služieb, alebo bagatelizovaním potreby udeleného povolenia, prípadne

falošným tvrdením, že podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska.

Neoprávneným podnikaním na finančnom trhu pre potreby tohto článku rozumieme poskytovanie finančnej služby alebo ponúkanie finančného produktu na území Slovenskej republiky, ktoré môže vykonávať iba osoba, ktorá má na túto činnosť právoplatne udelené povolenie alebo inak udelený súhlas¹ Národnej banky Slovenska, osobou, ktorá toto povolenie udelené nemá.

Národná banka Slovenska predstavuje v podmienkach Slovenskej republiky autoritu, v rámci ktorej sa združujú všetky dohľadové a monitorovacie² funkcie finančného trhu. Komplex týchto funkcií vykonáva útvar dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska. Pod širším vymedzením pojmu dohľad rozlišuje štyri základné zložky:

- poskytovanie povolení na výkon činností vykonávaných rôznymi entitami na finančnom trhu,
- samotný výkon dohľadu na mieste alebo na diaľku nad dohľadanými subjektmi finančného trhu,
- rozhodovanie o sankciách pri porušení všeobecne záväzných právnych predpisov regulujúcich finančný trh,
- normotvornú právomoc vydávať sekundárne pramene práva a iné právne predpisy dotvárajúce celkový regulačný rámec finančného trhu.

POVOLENIE NA VÝKON ČINNOSTÍ NA FINANČNOM TRHU

Finančné trhy pozostávajú z rôznych sektorov,³ v ktorých pôsobia špecifické subjekty navzájom sa odlišujúce, zároveň však vykazujúce jeden spoločný charakteristický prvok, a to potrebu regulácie a dohľadu nad ich činnosťou. Táto potreba vyplýva z dôležitosti funkcií, ktorú finančné trhy plnia vo vzťahu k ich účastníkom a v konečnom dôsledku ku každému z nás. Osobitne v období znášania

tvrdých následkov a opatrení po globálnej finančnej kríze z rokov 2007 až 2009 narastá silnejúci tlak na reguláciu, ktorá má pokrývať javy a skutočnosti dovtedy ponechané na prirodzený vývoj na trhu. Na druhej strane však vzniká enormná záťaž pre poskytovateľov finančných služieb, ktorí sú zároveň dohliadanými subjektmi a ktorí majú povinnosť implementovať tieto regulatórne opatrenia do svojich vnútorných procesov a postupov, ako aj do svojej IT infraštruktúry. S touto záťažou, samozrejme, súvisia aj významné finančné nároky, ktoré poskytovatelia finančných služieb musia následne vykryť buď zdražovaním svojich služieb, alebo realokáciou svojich vlastných výdavkov. Takto vzniká negatívny efekt, ktorý v niektorých prípadoch dokonca núti spoločnosti zamýšľať sa nad tým, či sa im viac neoplatí zúžiť rozsah svojho povolenia a tým znížiť svoje administratívne a finančné bremeno, ktoré z regulácie vyplýva. Obdobné obmedzenia pôsobia na trh reštriktívne, keď namiesto toho, aby sme hľadali opatrenia na jeho podporu a rast, kladieme povinnosti,⁴ ktoré nielenže dohliadané subjekty nútia zvažovať svoje ďalšie pôsobenie na trhu, ale staviame bariéry pre vstup nových účastníkov na trh.

Negatívnym dôsledkom týchto javov je práve rozmach poskytovateľov rôznych investičných služieb a činností, ktorí nie sú na ich výkon oprávnení, pretože nemajú udelené povolenie Národnej banky Slovenska. V prípade slobodného cezhraničného poskytovania týchto služieb a činností v rámci EÚ sa vyžaduje od iného národného kompetentného orgánu aspoň notifikácia pre ich poskytovanie na Slovensku. Bez tohto povolenia, resp. oznámenia, sa dokážu títo poskytovatelia napojiť bez dodatočnej potreby prispôsobenia regulačným požiadavkám na existujúcu infraštruktúru zahraničného poskytovateľa investičných služieb a ponúkať jeho produkty spravidla obohatené o vlastné, nie vždy dostatočne odborné, know-how. Svoje služby tak ponúkajú lacnejšie ako tí, ktorí majú príslušné povolenie.

Konanie pred Národnou bankou Slovenska môžeme charakterizovať ako postup Národnej banky Slovenska, účastníkov konania a tretích osôb zúčastnených na konaní pri vydávaní, preskúmaní a realizácii individuálnych správnych aktov, ktorý je upravený procesnými finančno-právnymi normami.⁵ V povolovacích konaniach môžeme hovoriť o zákonodarcom vytvorenom mechanizme, výsledkom ktorého je individuálny správny akt umožňujúci výkon činností na finančnom trhu. Preto môžeme konštatovať, že Národná banka Slovenska plnením povolovacích funkcií zabezpečuje, aby na trh prichádzali len subjekty spĺňajúce zákonné požiadavky na podnikanie v určitom sektore. Výstupom z oblasti povolovej činnosti môže byť najmä bankové povolenie, povolenie na vykonávanie poisťovacej činnosti, povolenie na vznik a činnosť správcovskej spoločnosti, povolenie na poskytovanie investičných služieb a činností obchodníkmi s cennými papiermi, povolenie na vznik a činnosť dôchodkovej správcovskej spoločnosti, povolenie na vznik a činnosť

doplňkovej dôchodkovej spoločnosti, povolenie na vykonávanie činnosti samostatného finančného agenta a povolenie na vykonávanie činnosti finančného poradcu. Z uvedeného je zrejme, že licenčné procesy vychádzajúce z primárnej a sekundárnej legislatívy platnej pre príslušný segment determinujú vstup na trh, na základe čoho môžeme plnenie úloh v predmetnej oblasti označiť za jednu z podstatných funkcií Národnej banky Slovenska.

Získaním príslušného povolenia sa zároveň eliminuje vstup na trh tým subjektom, ktoré nespĺňajú základné zákonom stanovené predpoklady na výkon svojej činnosti, nemajú dostatočné personálne, materiálno-technické zabezpečenie alebo nedisponujú dostatočným množstvom odborných znalostí a skúseností. Osoby neoprávnené podnikajúce na finančnom trhu spravidla tieto požiadavky nespĺňajú a navyše zo skúseností vyplýva, že ich napriek tomu navonok deklarujú, čím sa snažia zvýšiť svoju kredibilitu pre potenciálnych klientov.

DOHLAD NAD SUBJEKTMI, KTORÉ NEOPRÁVNENE POSKYTUJÚ SLUŽBY NA FINANČNOM TRHU

V rámci výkonu dohľadu nad finančným trhom v jurisdikcii Slovenskej republiky Národná banka Slovenska eviduje niekoľko prípadov voči rôznym fyzickým a právnickým osobám vo vzťahu k ich činnosti, ktoré vykazujú znaky neoprávneného podnikania na finančnom trhu. Najčastejšie možno hovoriť o výkone činností v oblasti poskytovania investičných služieb a činností, kde je v našich podmienkach typickým reprezentantom a ich poskytovateľom obchodník s cennými papiermi. V nemalej miere môžeme hovoriť aj o činnostiach vykazujúcich znaky finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva osobami, ktoré na výkon týchto činností povolenie nemajú, alebo ho majú, ale prekračujú jeho rozsah. Ostatné sektory finančného trhu nie sú neoprávneným podnikaním v zásade v takom rozsahu postihnuté, aj keď výskyt týchto prípadov v budúcnosti nemožno vylúčiť a pri každom posudzovaní ich treba vziať do úvahy.

Národná banka Slovenska v rámci výkonu dohľadu posudzuje aj prípady, ktoré majú charakter finančno-právnej inovácie, kde výkon predmetnej činnosti ešte nebol legálne zadaný, a preto nie je ani regulovaný, resp. vyžaduje si právne posúdenie a následnú právnu subsumpciu pod existujúci právny stav. Tieto nové trendy sú však aj pod drobnohľadom európskych regulačných autorít, ktoré ich skúmajú a následne komponujú do kontúr budúcej právnej úpravy *de lege ferenda*. Slovensko ako členská krajina EÚ a subjekty pôsobiace na jeho území a v rámci jeho jurisdikcie sa harmonizácii finančno-právnej regulácie v týchto prípadoch nevyhnujú.

Osobitnou kategóriou sú prípady spoločností a rôznych iných entít, ktoré svoje služby poskytujú v zahraničí, kde prostredníctvom internetu sú dostupné aj pre prijímateľov finančných služieb na

⁴ Väčšina regulačných povinností sa prijíma na európskej úrovni, kde mimoriadne aktívny je napr. Orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) v Paríži.
⁵ SIDAK, M., DURAČINSKÁ, M. a kol.: *Finančné právo*. Bratislava: C. H. Beck, 2012, s. 431.

6 <http://www.nbs.sk/sk/dohlad-nad-financnym-trhom/upozornenia-na-nepovolenu-cinnost-subjektov>

7 Zákon č. 747/2004 Z. z. o dohlade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dohlade“).

8 BABČÁK, V. a kol.: Finančné právo na Slovensku a v Európskej únii. Bratislava: Eurokódex, 2012, s. 173.

Slovensku. V týchto prípadoch má Národná banka Slovenska vytvorené právne aj kompetenčné zázemie na to, aby v rámci spolupráce so zahraničnými orgánmi dohľadu dokázala získať potrebné informácie a objasniť tak daný skutkový stav. Národná banka Slovenska je tiež otvorená poskytovaniu informácií a súčinnosti pri kooperácii so zahraničnými orgánmi dohľadu, kde aj v minulosti preukázala svoj podiel na vyšetrovaní niektorých prípadov v zahraničí.

Národná banka Slovenska v tejto súvislosti pravidelne aktualizuje svoje webové sídlo,⁶ na ktorom informuje širšiu verejnosť o podozrivých aktivitách spoločností alebo priamo upozorňuje na ich protizákonnú činnosť. Zároveň sa tieto upozornenia dostávajú v rámci spolupráce aj iným orgánom dohľadu v rámci EÚ a v prípade, že to zákon umožňuje, sa aj následne zverejňujú.

Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle pravidelne zverejňuje aj zoznamy dohliadaných subjektov, ktoré sú oprávnené na poskytovanie svojich činností. Tento zoznam je dôležitou informáciou pre potenciálnych prijímateľov služieb alebo už existujúcich klientov, aby si mohli overiť, či je daná osoba riadne oprávnená na výkon týchto činností. S tým sa následne spájajú aj dôležité právne následky, z ktorých vyplýva napr. zákonom stanovená ochrana vkladov alebo investícií. V prípade, že sa klienti rozhodnú pre spoluprácu so subjektom, ktorý príslušné povolenie nemá, a to bez ohľadu na to, či tak urobil vedome alebo nevedome, finančné prostriedky investované do aktivít vykonávaných týmto subjektom nie sú kryté (napr. garančným fondom investícií).

Ako sme uviedli, preukazovanie skutkového a právneho stavu prípadov neoprávneného podnikania je pri každom z nich odlišné. Z povahy danej veci vyplýva aj komplexnosť postupov a úkonov, ktoré pri ich objasňovaní a vyšetrovaní vykonáva Národná banka Slovenska. Čo sa týka poskytovania informácií verejnosti, Národná banka Slovenska je povinná postupovať v súlade s § 2 ods. 2 zákona o dohlade,⁷ podľa ktorého je dohľad neverejný, a preto nemožno o jeho výsledkoch alebo priebehu informovať. O čom však už Národná banka Slovenska má povinnosť informovať, sú výroky sankčných rozhodnutí o právoplatne ukončených prípadoch dohľadu.

Podľa Babčáka patrí dohľad vykonávaný Národnou bankou Slovenska medzi jeden z druhov finančnej kontroly, pričom za kritérium diferenciácie volí okruh finančných vzťahov, v ktorých sa kontrola vykonáva.⁸ Hlavným zámerom finančnej kontroly je komparácia existujúceho stavu so stavom žiaducim. V osobitných sektorových zákonoch v zmysle tohto teoreticko-právneho vnímania existujú jednotlivé ustanovenia, ktoré dávajú právomoc Národnej banke Slovenska kontrolovať aj tie subjekty, ktoré síce nie sú priamo vymenované medzi dohliadanými subjektmi, ale vykonávajú činnosti nesúce znaky činností vykonávaných dohliadanými subjektmi. Toto oprávnenie je zároveň spojené s povinnos-

ťou tento stav skúmať a následne riešiť, pretože podľa § 1 ods. 1 zákona o dohlade je cieľom dohľadu nad finančným trhom prispievať k stabilite finančného trhu ako celku, ako aj k bezpečnému a zdravému fungovaniu finančného trhu v záujme udržiavania dôveryhodnosti finančného trhu, ochrany finančných spotrebiteľov a iných klientov na finančnom trhu a rešpektovania pravidiel hospodárskej súťaže.

SANKCIE

Národná banka Slovenska po preukaznom vyhodnotení skutkového stavu daného prípadu neoprávneného podnikania na finančnom trhu je povinná konať a vynútiť ukončenie daného protiprávneho stavu alebo zamedziť jeho trvanie, a to za využitia represívnych opatrení, v príslušných zákonoch označovaných ako sankcie.

Najčastejším prípadom sankcionovania je udelenie peňažnej pokuty spolu so zákazom činnosti. Omnoho tvrdšou sankciou je však jej vedľajší efekt vyvolaný z mnohých sektorových zákonov, ktoré už raz sankcionovanú osobu považujú za nedôveryhodnú na finančnom trhu, čo v praxi znamená, že po nejaké obdobie (spravidla 10 rokov) daná osoba nemôže vykonávať tie činnosti na finančnom trhu, na výkon ktorých sa vyžaduje povolenie alebo predchádzajúci súhlas Národnej banky Slovenska. Týmto sa zabezpečuje dôveryhodnosť finančného trhu, pretože podľa predmetnej zásady by na ňom mali pôsobiť len tie osoby, ktoré neboli sankcionované za porušenie finančno-právnych noriem.

Druhou nemenej podstatnou stránkou veci je, že Národná banka Slovenska má podľa § 2 ods. 6 zákona o dohlade povinnosť bezodkladne ohlásiť príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní, že pri výkone dohľadu boli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin. V skutočnosti je prax taká, že pri vyšetrovaní prípadov neoprávneného podnikania na finančnom trhu Národná banka Slovenska veľmi intenzívne komunikuje s orgánmi činnými v trestnom konaní už počas samotného vyšetrovania a zisťovania skutkového stavu. Táto intenzívna spolupráca je vyjadrená synergickým efektom, keď procesne správna vzájomná informovanosť obe strany obohacuje. Ako príklad možno uviesť doplnenie chýbajúcich informácií, schopnosť získať informácie, ktoré by druhá strana mohla získať v dlhšom časovom horizonte, prípadne by ich získať ani nevedela, alebo poskytovanie odborných informácií o povahe, predmete a charaktere danej činnosti s poukázaním na jednotlivé aspekty, kedy je potrebné a kedy nie je potrebné mať na výkon danej konkrétnej činnosti udelené povolenie Národnej banky Slovenska. Niektoré prípady sú svojou zložitosťou a povahou také komplikované, že bez tejto vzájomnej spolupráce a koordinácie nie je možné postupovať v procese zisťovania skutkového stavu rovnako efektívne a v danom časovom horizonte, ako keby jednotlivé úkony vykonávali príslušné orgány a Národná banka Slovenska samostatne a zvlášť.

Ingerencia orgánov činných trestnom konaní je o to viac žiaduca, že Trestný zákon⁹ v ustanovení § 251 rozoznáva neoprávnené podnikanie ako trestný čin.

Kým teda Národná banka Slovenska ten istý skutok posudzuje v rámci administratívno-správneho konania, ktoré je regulované v osobitných sektorových finančných zákonoch, orgány činné v trestnom konaní tento skutok musia *ex lege* posudzovať aj v trestnoprávnej rovine. V konečnom dôsledku daný subjekt, spravidla fyzická osoba, musí znášať sankciu v administratívno-právnej rovine, ako aj v rovine trestnoprávnej.

Národná banka Slovenska je podľa § 37 ods. 1 písm. d) zákona o dohlade povinná na svojom webovom sídle alebo vo svojom vestníku zverejňovať výrok vykonateľného rozhodnutia, pod ktorý spadá aj výrok sankčného rozhodnutia.¹⁰

NORMOTVORNÁ PRÁVOMOC

Nezastupiteľnou úlohou Národnej banky Slovenska je jej normotvorné oprávnenie, ktoré má vo vzťahu k sekundárnej legislatíve, kde môže vydávať a prijímať všeobecne záväzné právne predpisy, najmä vyhlášky a opatrenia. Tým sa však jej normotvorná právomoc nekončí, pretože v širšom vymedzení toho pojmu možno hovoriť aj o právnych predpisoch, ktoré síce nie sú všeobecne záväzné ani vynútitelne štátnou mocou, v systéme finančných noriem však majú svoju nezastupiteľnú úlohu pri výklade ustanovení zákona a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré môžu v aplikačnej praxi spôsobovať problémy pri ich uplatňovaní, nejednoznačnom výklade alebo pri ich zneužívaní špekulatívnymi obchodnými praktikami. V tomto prípade hovoríme o tzv. *best practices*, ktoré regulátor (Národná banka Slovenska) vydáva v rámci usmerňovania finančného trhu v podobe rôznych metodických

odporúčaní, usmernení a stanovísk. Dotvárajú celkový regulačný rámec finančnoprávnej regulácie¹¹ a dohliadané subjekty ich vo väčšine prípadov prirodzene rešpektujú.

Stotožňujeme sa s názorom Jopeka, podľa ktorého minimálna úroveň právnej regulácie bude potrebná vždy, pretože časom by niektoré subjekty nemuseli odolať pokušeniu zlepšiť svoju pozíciu na trhu poškodením ostatných súťažiteľov.¹² Vo všeobecnosti môžeme konštatovať, že regulácia zahŕňa stanovenie, kontrolu a vynucovanie si určitých pravidiel.¹³ Teórie verejného záujmu uvádzajú, že regulácia môže slúžiť na podporu verejného prospechu, na korekciu zlyhávania trhu a na redukciu sociálnych rizík.¹⁴

A práve povoločacie konanie predstavuje prostriedok, ktorý vychádza z potreby regulácie. Zároveň predstavuje korektív pôsobiaci preventívne, keďže na finančný trh pripúšťa len tie subjekty, ktoré sú pripravené na výkon činnosti. Je úlohou dohľadu nad finančným trhom zabezpečiť, aby tieto subjekty vykonávali svoje činnosti v súlade so zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi normami. Ak takéto povolenie nemajú, je potrebné spustiť mechanizmy zabezpečujúce vynútenie, resp. ukončenie trvania protiprávneho stavu, čoho dôsledkom sú aj následky v trestnoprávnom konaní.

Neoprávnené podnikanie na finančnom trhu má teda dva aspekty, a to administratívno-správny a trestnoprávny. Je spoločensky žiaduce, aby regulácia v oblasti poskytovania finančných služieb a činností bola nastavená tak, aby ich poskytovateľmi boli osoby s náležitými skúsenosťami, znalosťami a praxou a zároveň spĺňajúce požiadavky kladené na výkon ich činností. Iba tak možno zabezpečiť dostatočnú mieru ochrany práv a oprávnených záujmov prijímateľov finančných služieb.

9 Zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

10 Pozri: <http://www.nbs.sk/sk/dohlad-nad-financnym-trhom/vyroky-pravoplatnych-rozhodnuti>

11 Napr. <http://www.nbs.sk/sk/dohlad-nad-financnym-trhom/dohlad-nad-trhom-cennych-papierov/obchodnici-s-cennymi-papiermi/odporucania-a-metodicke-usmernenia-narodnej-banky-slovenska>

12 JOPEK, D.: *Meze regulace a dozoru v pojištvnictví. Dny práva 2012, Veřejná finanční činnost – právní a ekonomické aspekty*, Brno: Masarykova Univerzita, 2013, s. 2051.

13 KOPFOVÁ, A., TOMÁŠKOVÁ, E.: *Státní regulace a její hodnocení. Dny práva 2012, Veřejná finanční činnost – právní a ekonomické aspekty*, Brno: Masarykova Univerzita, 2013, s. 2079.

14 LEVI-FAUR, D.: *Regulation and Regulatory Governance. Jerusalem Papers in Regulation and Governance*, No. 1, 2010, s. 20.

NBS pristúpila k zmluve o medzinárodnej výmene informácií v oblasti dohľadu

Slovenský orgán dohľadu nad poisťovníctvom pristúpil k zmluve o medzinárodnej spolupráci a výmene informácií v oblasti dohľadu. Od júna 2009, keď k viacstrannému memorandu Medzinárodnej asociácie orgánov dohľadu nad poisťovníctvom (IAIS) o porozumení pre spoluprácu a výmenu informácií pristúpila prvá jurisdikcia, sa počet jeho signatárov výrazne zvýšil. V súčasnosti združuje 54 signatárov, čo predstavuje takmer 64 % celosvetového objemu poisťovníctva.

Memorandum predstavuje globálny rámec pre spoluprácu a výmenu informácií medzi orgánmi dohľadu nad poisťovníctvom. Stanovujú sa v ňom minimálne štandardy, ktoré musia signatári spĺňať, pričom všetci žiadatelia o členstvo podliehajú preskúmaniu a schváleniu nezávislým

tímom členov IAIS. Vďaka pristúpeniu k tomuto memorandu si orgány dohľadu môžu vymieňať potrebné informácie a spolupracovať s ostatnými signatármi, čím prispievajú k finančnej stabilite a riadnemu dohľadu nad cezhraničnými poisťovními operáciami v prospech ochrany spotrebiteľov.

V súčasnosti sú signatármi memoranda okrem iných Austrália, Rakúsko, Bermudy, Kanada, Čile, Kalifornia (USA), Connecticut (USA), Čínsky Taipei, Francúzsko, Nemecko, Hongkong, Japonsko, Michigan (USA), Nebraska (USA), Holandsko, Pensylvánia (USA), Katar, Singapur, Švajčiarsko, Spojené kráľovstvo a Washington (USA). Úplný zoznam signatárov a znenie MMoU je k dispozícii na internetovej stránke IAIS (www.iaisweb.org).

Z tlačovej správy NBS.